

“ఛీ! ఛీ! వెధవ బ్రతుకు, మనకంటే ముప్పి వాళ్ళు హాయిగా బ్రతుకుతున్నారు.” టిఫిన్ ప్లేటు విసురుగా తోసేసి క్రెనింగ్ టేబుల్ దగ్గర నుంచి లేచి పోయాడు సునీల్. అతగాడి ప్రవర్తనకు నిర్ధాంత సోయింది తల్లి జానకమ్మ.

“మమ్మీ! నేనే మాట అడుగుతాను. నువ్వు నూటిగా నమాధానం చెబుతావా?” నూటిగా చూస్తూ తల్లిని ప్రశ్నించింది కళ్యాణి.

కూతురి డిమాండ్ కు ఆశ్చర్యపోయింది జానకమ్మ. “అడుగమ్మా! ఏమిటి నీ నందేహం!”

“బంగారు వంజరంలో పెట్టి, కావలసినంత తిండి పెడుతున్నా రామ చిలుకకు. స్వేచ్ఛగా బయటి ప్రపంచంలో తిరగాలని కోరిక ఉండడం తప్ప కాదు కదా!”

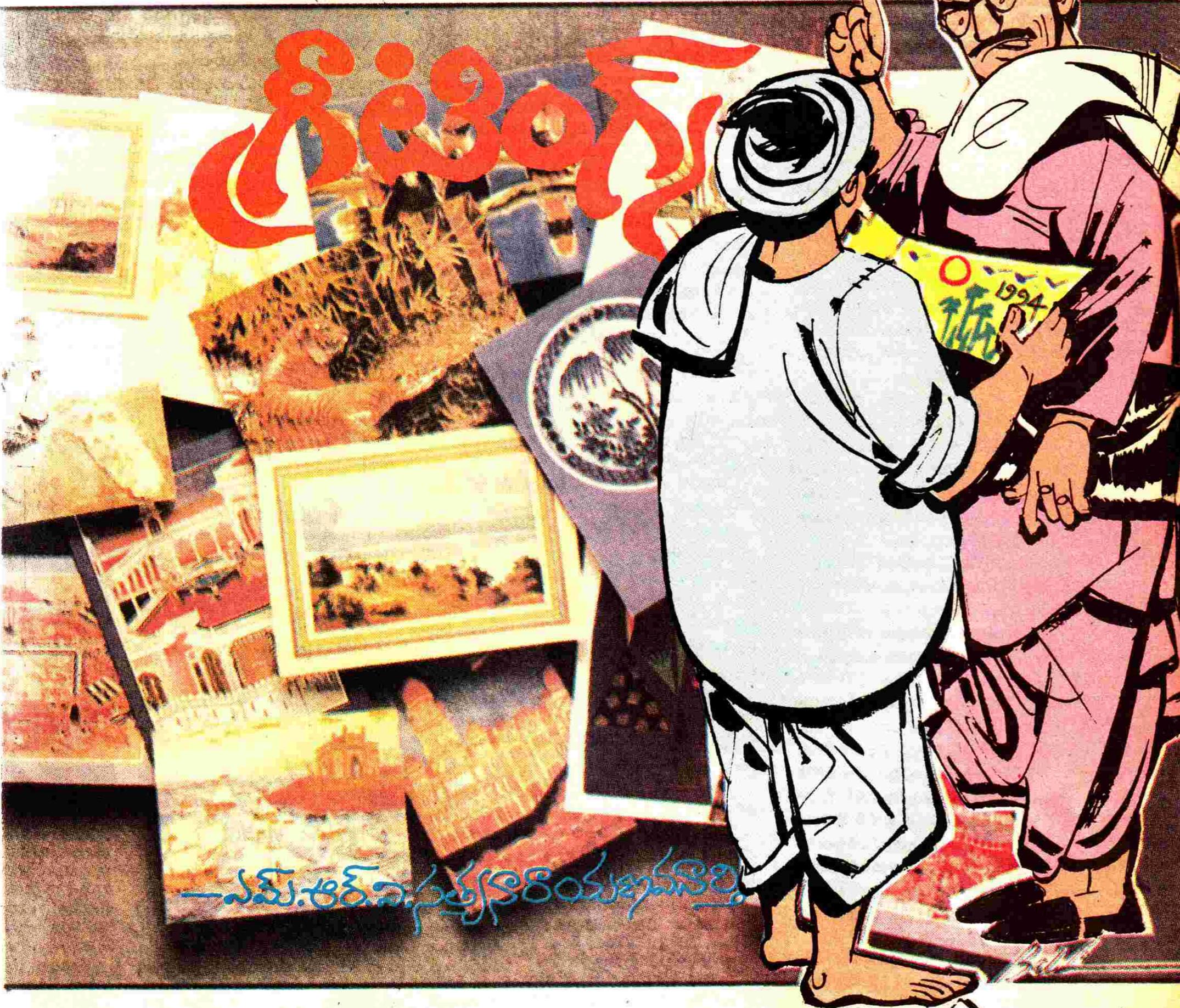
“తప్పేమిటి! అది వాంఛితం కూడాను. స్వేచ్ఛా, స్వాతంత్ర్యాలు అందరి హక్కునూ. ఇంతకీ నీ మన

సులో నంగతేమిటమ్మా?” కూతుర్ని అనునయంగా అడిగింది జానకమ్మ.

“మనకు డబ్బుకు లోటు లేదు కదా. మా ఫ్రెండ్స్ కు గ్రీటింగ్ కార్డులు కొందామంటే నాన్న ఏ మాత్రం మాకు పాకెట్ మనీ ఇవ్వడంలేదు. ప్రతిదీ దుబారా, అనవసరపు ఖర్చు అంటే ఎలా చెప్పమ్మా?” తల్లి చీర చెంగు చేతికి చుట్టుకుంటూ చెప్పింది కళ్యాణి.

“మా ఫ్రెండ్స్ దరూ మాకు గ్రీటింగ్ ఇస్తారు. మరి మేము కూడా వాళ్ళకి గ్రీటింగ్ ఇవ్వడా చెప్పా మమ్మీ. మా

గ్రీటింగ్

— ఎమ్.ఆర్.వాస్తవ్యనాయకమస్కర్తి

